

LYCKEBERGET

UTSIKT OCH TRIANGULERING – NÄKÖALA JA KOLMIOMITTAUSTA

UTSIKT

Lyckeberget, som du nu står på, är cirka 40 meter högt. Man kan sikta Västanfjärds skolas tak i horisonten. Fågelvägen är det en kilometer till skolan från denna plats.

TRIANGULERING

Ett trianguleringsstorn är ett trätorn, som har använts vid kartering. Ursprungligen var syftet med triangulering att få reda på jordens form och mått. Triangulering går till så, att man bygger upp ett nät av trianglar genom att markera fasta punkter i terrängen. Man mäter sedan vinklarna mellan punkterna och några baslinjer mellan punkterna. Genom trigonometriska beräkningar kan man sedan räkna ut punkternas positioner och sätta ut dem på en karta.

Genom att bygga trianguleringsstorn fick man god sikt, och kunde utföra mätningarna. Tornen byggdes för Lantmäteriverkets och Geodetiska institutets mätningar. De finländska tornens triangulära form har sitt ursprung i Tyskland. I Finland fanns det som mest över 4000 torn. De byggdes på höga platser och de var upp till 50 meter höga.

Under kriget användes tornen av luftvärnet, men även senare har tornen använts i motsvarande uppgifter av försvaret.

Trianguleringsstekniken användes i geodetiska mätningar fram tills 1980-talet. Efter det har trianguleringen i stort ersatts, först av geopositioneringssystem, GPS, och sedermera även av högupplösta satellitfotografier. I Finland byggdes de sista trianguleringsstornen 1986.

På Lyckeberget har det i tiderna stått ett trianguleringsstorn. Som minne av tornet finns den inristad triangel och markeringsbulten kvar i berget .

NÄKÖALA

Lyckeberget, jolla nyt seisot, on noin 40 metriä korkea. Horisontissa voi hahmottaa Västanfjärdin koulun katon. Linnunteitse koululle on yhden kilometrin matka.

KOLMIOMITTAUSTA

Kolmiomittaustorni on peruskartoitukseen liittyvissä kolmiomittauksissa käytetty puinen kehikkomainen torni. Kolmiomittauksen alkuperäinen tavoite oli selvittää maapallon täsmällinen muoto ja mitat. Kolmiomittauksiin kuului kolme mittausoperaatiota, joista näkyvin ja tunnetuin oli pisteiden välisten kulmien mittaaminen. Niiden avulla voitiin laskea etäisyyksiä.

Peitteisistä olosuhteista johtuen oli tarpeen rakentaa kolmiomittaustorneja, joista käsin mittaukset tehtiin. Tornit rakennettiin Maanmittauslaitoksen ja Geodeettisen laitoksen mittauksia varten. Suomalaisten tornien kolmiomainen malli oli alun perin Saksasta. Torneja oli Suomessa parhaimmillaan yli 4 000. Niitä tehtiin maastoon korkeille paikoille ja niiden korkeus oli enimmillään 50 metriä.

Sodan aikana torneja käytettiin ilmavalvontaan, mutta myöhemminkin armeija on käyttänyt niitä ilmavalvontatehtävissä.

Kolmiomittaustekniikka oli käytössä geodeettisissa mittauksissa aina 1980-luvulle asti, kunnes satelliittipohjaiset mittausmenetelmät syrjäyttivät sen. Suomen viimeiset tornit valmistuivat 1986.

Lyckebergetillä on aikanaan sijainnut kolmiomittaustorni, josta muistona voi nähdä kallioon kaiverretun kolmion ja metallisen keskitapin.